

ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು
ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದಾಗಿದ್ದು, ಸಹಕಾರ ಹಾಗೂ ಪರರ
ಕುರಿತಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ
ಜೊತೆ ಆಟ ಆಡುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬನ್ನಿ, ಆಟ ಆಡೋಣ...

ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪಾತ್ರ

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಡಲಾದ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಂದ್ಯವೊಂದರ ಮುಕ್ತಾಯದ ಹಂತವು ಅತ್ಯಂತ ರೋಚಕವಾಗಿತ್ತು. ಗೆಲುವಿನ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ ತಂಡವು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಎಸೆತಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ರನ್‌ಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ನಂತರ, ಆರು ಎಸೆತಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ರನ್ ಬೇಕಾಯಿತು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಎಸೆತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರನ್ ಮಾಡಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಟ್‌ಮನ್ ಕೊನೆಯ ಚೆಂಡನ್ನು ತಟ್ಟಿದವನೇ ಓಡತೊಡಗಿದ. ಅವನು ಹೇಗೋ ನಾನ್-ಸ್ಟ್ರೈಕರ್ ತುದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಅವನ ತಂಡದ ಇತರರು ಜೋರಾಗಿ ಚೆಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟತೊಡಗಿದರು. ಸಂತೋಷಾತಿರೇಕದಲ್ಲಿ ಮೈದಾನದೊಳಕ್ಕೆ ಓಡಿಬಂದು, ತಮ್ಮ ತಂಡದ ಗೆಲುವಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಇಬ್ಬರು ಧೀರರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತ ಮರಳಿ ಪೆವಿಲಿಯನ್ ಒಳಕ್ಕೆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು.

ಇದು ಭಾರತದ ತಂಡವು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ಯಾವುದೇ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಂದ್ಯದ ದೃಶ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಂಡ ಹಾಗೂ ಬೋಧಕ ವರ್ಗವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ತಂಡದ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಹಣಾಹಣಿ ಪಂದ್ಯದ ದೃಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ತಂಡದಲ್ಲಿದ್ದವರ ಸರಾಸರಿ ವಯಸ್ಸು ನಲವತ್ತೈದಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಯಸ್ಸಿನ ಸುಮಾರು ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ತಂಡವು

ಸತತ ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಪಂದ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ರೋಚಕವಾಗಿಸಿತ್ತು. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡುವಿನ ಈ ವಾರ್ಷಿಕ ಪಂದ್ಯವನ್ನು ವರ್ಷವಿಡೀ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಎದುರು ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋಧಕ ವರ್ಗದವರಿರುವ ತಂಡವು ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಸದಾ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಹೊಸರಕ್ತದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಂಡವು ನಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೇನೂ ಕುಗ್ಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೆಲುವು, ಸೋಲು, ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸಾಧನೆ, ವೈಫಲ್ಯಗಳಾಚೆಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗುವುದೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಹಲವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾಯ ಮೀರಿದವರಾಗಿದ್ದರೂ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ, ಆಟವನ್ನು ಅದರ ನಿಜವಾದ ಕ್ರೀಡಾಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತೇವೆ, ಉತ್ತಮ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು. ನಂತರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ತನಕ, ಬೌಲ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಡುವ ಕೈನೋವು ಅಥವಾ ಪೀಡಿಸುವ ಗಾಯಗಳಿಂದ ನಾವು ವಿಚಲಿತರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆಟದಿಂದ ಸಿಗುವ ಸಂತೋಷವು ಈ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನೋವಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಮಿಗಿಲಾದದ್ದು! ಆಟಗಾರರ ನಡುವೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ನೇಹಸಂಬಂಧವು ಆಟದ ಮೈದಾನದಾಚೆಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಈ ಚೈತನ್ಯ-ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತುಂಬುವುದು? ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡಾದೇಶವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'ಖೇಲೋ ಇಂಡಿಯಾ' ದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ತಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮುಂದುವರೆಯಲೇಬೇಕು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಸಂಯೋಜಿತ ಹಾಗೂ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೂ ಇದೆ.

ಸಮಗ್ರ ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವೊಂದರ ಅಗತ್ಯ

ಸಮಗ್ರ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಆಲೋಚನೆಯೇ ಹಲವಾರು ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತದೆ. ಅದು, ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಇರುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಟದ ಮೈದಾನಗಳು ಹಾಗೂ ಕ್ರೀಡಾ ಉಪಕರಣಗಳಂತಹ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಲಭ್ಯತೆ ಇರಬಹುದು, ಸ್ಪಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಬದುಕಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ವಾತಾವರಣವಿರಬಹುದು, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ

ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಕ್ರೀಡಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಂಚಯವಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಗಾಧತೆ ಹಾಗೂ ವಿವಿಧತೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಶಾಲಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವಂತಹ ವ್ಯಾಪಕ ಹಾಗೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಇಂಥದೊಂದು ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ವಿಕಸನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ವಿಭಿನ್ನ ರೂಪಗಳಿರಬಹುದು.

1 ಒಳಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ

ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆ ತೋರಿಸಲು ಮತ್ತು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲರೊಳಗೊಂದಾಗಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋಧರ್ಮ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳೂ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಹಾಗೆ, ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದು. ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಎನ್ನುವುದೊಂದು ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಕ್ಕಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ವಂಚಿತ ಮತ್ತು ಅಂಚಿಗೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

2 ಗೆಲುವು ಮತ್ತು ಸೋಲು

ಆಟವೊಂದರಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಮತ್ತು ಸೋಲುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಬಾರದು ಮತ್ತು ಅದು ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸ ಬಾರದು. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾವು ಆಟವನ್ನು ಯಾವ ಮನೋಭಾವ ದಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತೇವೆ, ಇನ್ನೊಂದು ತಂಡದ ಪ್ರಯತ್ನ, ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳು ಸೋಲು, ನಿರಾಶೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಹಾಗೂ ಆಟವನ್ನು ಆನಂದಿಸುವಂತಾಗಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಂವೇದನೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಶಾಲೆಯು ಕೇವಲ ಗೆಲುವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವುದರ ಬದಲು, ಅದರ ಜೊತೆಜೊತೆಗೇ ಆಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಚರ್ಚೆ-ಸಂವಾದಗಳು ಕೂಡ ನಡೆಯಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ, ಅಂತರ್‌ಶಾಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು

ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿನ ಆಯ್ಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಜಾತಾಂತ್ರಿಕವೂ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಭಾಗವಹಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

3 ತಾರತಮ್ಯ ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ

ಹಲವಾರು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ಕೆಲವು ಲಿಂಗ ಆಧಾರಿತ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ತಿಳಿಯದೆಯೇ ನುಸುಳಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಂಡಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದು. ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರದಿಂದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಂತಹ ಆಚರಣೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇಳೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ಅಶಯಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡಬಹುದು. ಶಾಲೆಯಿಂದಾಚೆ ಅಂತರ್‌ಶಾಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದಂತೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಂಡಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದೇ ಇರುವಂತಹ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿರುವವರನ್ನು ಬೇರೆ ಇಡದಿರುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು.

4 ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಚೌಕಟ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ, ಅಗತ್ಯ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷಕ ಸಿದ್ಧತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಯ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶಾಲಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸಮಾನ ಸಮಯವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಿದೆ.

5 ಪೋಷಕರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ

ತುಂಬಾ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ವಿಧಾನವೊಂದನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಪಠ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವಾಗ, ಪೋಷಕರೂ ಕೂಡ ಆಳವಾದ ಅರಿವು ಹಾಗೂ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅವರು ಬದಲಾದ ವಿಧಾನವನ್ನು

ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿಯೇ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಏಕೆ ಆಟವಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ರೀಡೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಗುವೊಂದು ಹೊಂದಿರುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸಕ್ತಿ, ಪ್ರತಿಭೆಯ ಪೋಷಣೆಯು ಏಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಶಾಲೆಯ ಆಧ್ಯತೆಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕಿದೆ. ಶಾಲೆಗಳು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಪೋಷಕರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಿದೆ.

6 ಶಿಕ್ಷಕರ ಪಾತ್ರ

ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಆಟ ಆಡುವುದು ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಆಟವು ಅವರಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರ ಜೊತೆಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು, ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇದು, ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕುರಿತಾಗಿ ಇರುವ ಹಣೆಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬಹುದು ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ನೆರವಾಗಬಹುದು.

ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದಾಗಿದ್ದು, ಸಹಕಾರ ಹಾಗೂ ಪರರ ಕುರಿತಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಸೋಲುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಯಾರೂ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದರತ್ತ ನಮ್ಮ ಗಮನವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹರಿಯಬೇಕು.

ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಒತ್ತು ನೀಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಮಗ್ರ ವಿಧಾನವು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಬಿಸಿಯೂಟ, ನಿಯಮಿತವಾದ ಆರೋಗ್ಯ ತಪಾಸಣೆ, ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳ ಭದ್ರತೆಯಂತಹ ಇನ್ನಿತರ ಸಂಬಂಧಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಕ್ಕಳ ದೈಹಿಕ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ/ ಮಾನಸಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಯಾಮಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.

8ನೇ ಆಗಸ್ಟ್ 2013 - ಯಾದಗಿರಿಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕಬಡ್ಡಿ ಆಡುತ್ತಿರುವುದು. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೈದಾನವೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಅಗತ್ಯ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಪರಿಸರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು ಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪೂರಕವಾದುದು.